

כמו מנהים ואמוראים ואמריו, רועה נאמן, יתקנים בך זה הפסוק, (ישעה ס"ט) אל תתנו דמי לו. שהרי עליזונים ומחותנים מקרים בצלם שלך. מוחנות של הקדוש ברוך הוא שהם מישיבת של מעלה, ומוחנות של המלכה שהם מישיבת של מטה, עלייך נאמר (בראשית כח) והנה מלacci אליהם וגוי. בך עולים מוחנות של השכינה בתפלה שלך, וירדים מוחנות של הקדוש ברוך הוא להקדוש ברוך הוא אצל השכינה בכמה שירים ונגונים בתפלה. ואפה הוא הקרוב של הקדוש ברוך הוא בתפלה שלך, שהוא קרבן של הקדוש ברוך הוא ושכינתו.

בפרשות (במדבר כח) צו את בני ישראל, את קרבני לחמי, שתקנו בעלי הנסנה קרבנות בתפלה מצד הימין, שם איש חסר - פהן. ותקנו אמרית הזמירות שהם שיר הילומים אחריהם - מצד הגבירה והוד, פרגה של דוד המלך, נקשר בשםאל. ואחרון, שדרגתנו גצ"ח, נקשר בחסר. זהו

שפטוב (זהלים ט) נעמות בימינך נצח. אחרך ייחוד בפסוק שמע ישראל, וכזולל ברכה וקדשה, שהוא קדוש קדוש קדוש, וברכה מצד הימין. זהו שפטוב (במדבר י) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר מה תברכו את בני ישראל.

וכךשה מצד הילים, העמוד האמצעי, קשור ימין ושמאל, והוא קשר של תפlein של ראש שהיא אמא עלונה, תפlein על ראשו, כמו שפרשו בעלי הנסנה בתפlein של אדון העולם מה כתוב בהן. והוא קשר של תפlein של יד, שהוא שכינה מחתונה, וזהו שפרטוה בעלי הנסנה, הראהו למשה קשר של תפlein. ש של תפlein משה, כולל משלה ענפים של האבות למעלה, שתקנו שלוש תפינות שהן סימן שמ"ע, שהוא שחרירית מנוחה ערבית, מ"ה ערבית, מ"ה שלך - תפלה השפט, שנאמר בה (בראשית א) ורדו בדגת הים ובעוף השמים וגוי.

כמו פנאים ואמוראים ואמריו, רועה מהימנא, יתקנים בך האי קרא (ישעה ס"ב) אל תתנו דמי לו. זהה עליזין ותתאיין מנגנון בצלבמא דיין. משירין דקדושא בריך הוא דיןינו ממתייבתא עלאה ומשירין דמטרוניתא דיןינו ממתייבתא תפאה, עליך אתחмер (בראשית כח) והנה מלacci אליהם וגוי. בך סלקין משירין דשכינטא בצלותא דילך, ונחתין משירין דקדושא בריך הוא לקודשא בריך הוא לגבי שכינטא בכמה שירין וניגונין בצלותא. ואנת הוא קריבו דקדושא בריך הוא באצלותא דילך דאייה קרבנה דקדושא בריך הוא לשכינתייה.

בצנו את בני ישראל את קרבני לחמי, (במדבר כח) דמקינו מארי מתניתין קרבני בצלותא מפטרא דימינא, דתמן איש חסר פהן. ותקינו זמירות דיןינו שיר דלויים אפטריהו מפטרא דגבורה. והוד דרגא דוד מלכא אתקשר בשמאלא. ואחרון דרגא דכתיב (זהלים ט") נעמות בימינך נצח.

לבתר שמע ישראל דיחורא, בليل ברכיו וקידשה, אליו קדוש קדוש קדוש, וברכה מפטרא דימינא. הרא הוא דכתיב (במדבר י') דבר אל אהרן ואל בניו לאמר מה תברכי את בני ישראל.

וקדושה מפטרא דלוים עמודא דאמצעיתא קשור ימין ושמאל, ואיהו קשורא דתפlein דרישא דאייה אמא עלאה תפlein על רישיה, כמה דאוקמו מארי מתניתין בתפלי דמאי עולם, מה כתיב בה. ואיהו קשורא דתפlein דיד דאייה שכינטא תפאה והאי אחד דאומ�ק מארי מתניתין, הראהו למשה קשר של תפlein. ש של תפlein משה, בليل תלת ענפין דאבהן לעילא, דתקינו תלת אלוותין דיןינו סימן שמ"ע, דאייה שחרירית מנוחה ערבית, מ"ה ערבית, מ"ה שלך - תפלה השפט, שנאמר בה (בראשית א) ורדו בדגת הים ובעוף השמים וגוי.

ואתת כולל מרכבה מחתונה של אהרן דוד ושלמה ואדם הראשון למללה, ובת זוגו למיטה, אם כל ח"י, שהוא צדיק מי הארץ. ומשום זה אהרן, אף על גב שהוא ימין, פרשויהו חכמים בו, אהרן שושבין של המפלכה.

יעקב הוא כלול משלה אבות, שבו רוכב אדם הראשון, שלא לחם פרשויהו בעלי המשנה, יפיו של יעקב כיפיו של אדם הראשון.

אמר המנורה הקדושה, רועה נאמן, רואה אני שפכל הקדוש ברוך הוא את שמד ואמר משה ברכמיה, לכלל אותו ברכמיה העילונה וברכמיה הפתחותה, לכל בך את אדם הראשון מצד האבות, ולכל בך את חוה מצד אהרן דוד ושלמה. למה לא כפל שם יעקב בך?

אמר לו המנורה הקדושה, משומש קרא לו יעקב וישראל. יעקב לשון יעקב, כמו אמר נקבה, שנאמר עקיבו של אדם הראשון היה מכחה גלגול חפה. ונקריא ישראל, שם ראש הנזכר, ראש לנקבה, פלומר יעקב. וזה שאמר בראשות הקדוש ברוך הוא לנחש, בראשית הוא ישופך ראש ואפה תשופנו יעקב. וזה גרעם שכינה בצלות, שנאמר בה (משל כי) יעקב ענוה יראת ה'.

שם רבי שמואל, ושמחו בעלי המשנה ואמריו, פה של השכינה, סייני, מי יכול לעמד (לפני) פיך, שהקדוש ברוך הוא ושכינתו מדברים בו, וששים רבו של ישיבה של מעלה וששים רבו של ישיבה של מטה מדברים בו.

דבר אחר והגה סולם, פתח רבי שמואל ואמר, סייני דא סולם ואיתו קל ורץ דמללה הגה ה' ריבב על ע"ב ק"ל, ע"ב, י"ד ה"י ו"י ה"י. ועוד ע"ב י', י"ה, יה"ו, יה"ה. ק"ל י"ד, י"ד ה"א, י"ד ה"א וא"ז, י"ד

ואנת כליל מרכבה מחתאה דארון דוד ושלמה ואדם קרכאה לעילא ובת זוגיה לחתאה, אם כל ח"י דאייהו צדיק ח"י עליון. ובגין דא אהרן אף על גב דאייה ימינהו אוקמונה רבנן ביה, אהרן שושבינה דמטרונייה. נאכבר אהיה כליל תלת אבחון דביה רכיב אדם קרכאה, דלאו למגנא אוקמונה מאירי מתניתין, שופריה דיעקב בשופריה דאדם קרכאה.

אמר בוצינה קדישא, רעיא מהימנא חזינן דכפל קדשא בריך הוא שפך. ואמר, משה משה, לאכללא לך ברכמיה עלה וברכמיה מחתאה, לאכללא לך אדם קרכאה מסטריא דארון, ולאכללא לך תהה מסטריא דארון דוד ושלמה. למה לא כפל שם יעקב הכי.

אמר ליה בוצינה קדישא בגין, דקרה ליה יעקב וישראל. יעקב לישנא דעקב, דהינו נוקבא. דאתמר, יעקב של אדם הראשון היה מכחה גלגול חפה. ואתקרי ישראל דתמן ראש דכורה, רישא לנוקבא דהינו יעקב. והאי אהיה דאמר קדשא בריך הוא לחוי, (בראשית) הוא ישופך ראש ואפה תשופנו יעקב. ורק גרעם שכינה בגלויה דאתמר בה, (משל כי) יעקב ענוה יראת ה'.

תדי רבי שמואל ומדו מאירי מתניתין ואמרו, פומא דשכינה סיני, מאן יכול למיקם (קמי) פומא דקדושא בריך הוא ושכינה ממלין ביה ושתין רבו דמתיבתא עלאה ושתין רבו דמתיבתא מחתאה ממלין ביה על פומך. ועלך אמר, והגה מלאכי אלהים עליהם וירדים בו.

דבר אחר והגה סולם, פתח רבי שמואל ואמר, סייני דא סולם ואיתו קל ורץ דמללה הגה ה' ריבב על ע"ב על פיך. ועליך נאמר והגה מלאכי אלהים עליהם וירדים בו.

דבר אחר והגה סולם - פתח רבי שמואל ואמר, סייני זה סולם, והוא קל, וסוד הדבר - ע"ב ק"ל. ע"ב - י"ד ה"י ו"י ה"י. ועוד ע"ב י', י"ה, יה"ו, יה"ה. ק"ל י"ד, י"ד ה"א, י"ד ה"א וא"ז, י"ד י"ד, י"ד ה"א, י"ד ה"א וא"ז, י"ד